

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/49/ES

ze dne 25. června 2002

o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy⁴ a s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 8. dubna 2002,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Součástí politiky Společenství je dosáhnout vysoké úrovně ochrany zdraví a životního prostředí a jedním ze sledovaných cílů je ochrana proti hluku. V Zelené knize o budoucí politice ochrany proti hluku označila Komise hluk za jeden z hlavních problémů životního prostředí v Evropě.
- (2) V usnesení ze dne 10. června 1997⁵ o Zelené knize Komise vyjádřil Evropský parlament této knize podporu, zdůraznil, že je třeba stanovit specifická opatření a iniciativy v rámci směrnice o snižování hluku ve venkovním prostředí, a konstatoval nedostatek spolehlivých, srovnatelných údajů o situaci týkající se různých zdrojů hluku.
- (3) Ve sdělení Komise ze dne 1. prosince 1999 o letecké dopravě a životním prostředí byl stanoven společný hlukový indikátor a společné metody výpočtu a měření hluku v okolí letišť. Toto sdělení bylo zohledněno v ustanoveních této směrnice.

¹ Úř. věst. C 337 E, 28. 11. 2000, s. 251.

² Úř. věst. C 116, 20. 4. 2001, s. 48.

³ Úř. věst. C 148, 18. 5. 2001, s. 7.

⁴ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 2000 (Úř. věst. C 232, 17. 8. 2001, s. 305), společný postoj Rady ze dne 7. června 2001 (Úř. věst. C 297, 23. 10. 2001, s. 49) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 3. října 2001 (Úř. věst. C 87 E, 11. 4. 2002, s. 118). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 15. května 2002 a rozhodnutí Rady ze dne 21. května 2002.

⁵ Úř. věst. C 200, 30. 6. 1997 s. 28.

- (4) Určité kategorie emisí hluku různých produktů jsou již zahrnuty v právních předpisech Společenství, jako je například směrnice Rady 70/157/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se přípustné hladiny akustického tlaku a výfukového systému motorových vozidel⁶, směrnice Rady 77/311/EHS ze dne 29. března 1977 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se hladiny akustického tlaku kolových zemědělských a lesnických traktorů působícího na řidiče⁷, směrnice Rady 80/51/EHS ze dne 20. prosince 1979 o omezování hlukových emisí podzvukových letadel⁸ a její doplňující směrnice, směrnice Rady 92/61/EHS ze dne 30. června 1992 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel⁹ a směrnice 2000/14/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 8. května 2000 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se emisí hluku zařízení, která jsou určena k použití ve venkovním prostoru, do okolního prostředí¹⁰.
- (5) Tato směrnice by měla mimo jiné poskytnout základ pro vývoj a dokončení stávajícího souboru opatření Společenství týkajících se emisí hluku z velkých zdrojů, a to zejména silničních a železničních vozidel a infrastruktury, letadel, zařízení určených k použití ve venkovním prostředí, průmyslových zařízení, mobilních strojních zařízení, a pro vývoj dodatečných krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých opatření.
- (6) Určité kategorie hluku, jako je hluk vytvářený v dopravních prostředcích a hluk vznikající při činnosti v domácnostech, by neměly být předmětem této směrnice.
- (7) V souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy, bude cílů Smlouvy ohledně vysoké úrovně ochrany životního prostředí a zdraví lépe dosaženo tehdy, budou-li se vzájemně doplňovat opatření členských států a Společenství směřující ke společnému chápání problematiky hluku. Proto je třeba v souladu se srovnatelnými kritérii shromažďovat, ověřovat a předávat údaje o úrovních hluku ve venkovním prostředí v souladu se srovnatelnými kritérii. To vyžaduje použití harmonizovaných indikátorů a metod hodnocení a také kritérii pro jednotné hlukové mapování. Taková kritéria a metody mohou být nejlépe stanovena v rámci Společenství.
- (8) Rovněž je nezbytné stanovit společné metody hodnocení pro „hluk ve venkovním prostředí“ a při použití harmonizovaných indikátorů určujících hodnoty hluku definovat „mezí hodnoty“. Konkrétní hodnoty všech mezích hodnot určí členské státy, které přitom vezmou v úvahu mimo jiné

⁶ Úř. věst. L 42, 23. 2. 1970, s. 16. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 1999/101/ES (Úř. věst. L 334, 28. 12. 1999, s. 41.)

⁷ Úř. věst. L 105, 28. 4. 1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/54/ES (Úř. věst. L 277, 10. 10. 1997, s. 24).

⁸ Úř. věst. L 18, 24. 1. 1980, s. 26. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 83/206/EHS (Úř. věst. L 117, 4. 5. 1983, s. 15).

⁹ Úř. věst. L 225, 10. 8. 1992, s. 72. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/7/ES (Úř. věst. L 106, 3. 5. 2000, s. 1).

¹⁰ Úř. věst. L 162, 3. 7. 2000, s. 1.

potřebu použít zásadu prevence a zásadu zachování tichých oblastí v aglomeracích.

- (9) Zvolenými společnými indikátory jsou L_{den} pro posouzení míry obtěžování hlukem a L_{night} pro posouzení míry rušení spánku. Je také užitečné umožnit členským státům používání doplňkových indikátorů pro potřeby monitorování a kontroly zvláštních situací, v nichž se projevuje hluk.
- (10) V určitých oblastech zvláštního zájmu je třeba předepsat strategické hlukové mapování, které může poskytnout údaje potřebné k vyjádření hluku vnímaného v dané oblasti.
- (11) V akčních plánech, které by měly vypracovat příslušné orgány po konzultacích s veřejností, by se měly stanovit priority pro uvedené oblasti zvláštního zájmu.
- (12) Pro získání širokého spektra informací poskytovaných veřejnosti je třeba vybrat nejvhodnější informační kanály.
- (13) Je potřebné zajistit shromažďování údajů a vypracování vhodných souhrnných zpráv na úrovni celého Společenství, které budou sloužit jako východisko pro budoucí politiku Společenství a pro další informování veřejnosti.
- (14) Je třeba, aby Komise pravidelně vyhodnocovala provádění této směrnice.
- (15) Technická ustanovení, kterými se řídí metody hodnocení, je třeba doplnit, a podle potřeby přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku v oblasti evropských norem.
- (16) Opatření nezbytná k provádění této směrnice je třeba přizpůsobit tak, aby byla v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹¹,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

1. Cílem této směrnice je na základě stanovených priorit definovat společný přístup k vyvarování se, prevenci nebo omezení škodlivých či obtěžujících účinků hluku ve venkovním prostředí. Za tímto účelem se postupně provedou tato opatření:

¹¹ Úř. věst. L 184, 17. 7. 1999, s. 23.

- a) určení míry expozice hluku ve venkovním prostředí prostřednictvím hlukového mapování a s využitím metod hodnocení společných pro všechny členské státy;
- b) zpřístupnění informací o hluku ve venkovním prostředí a jeho účincích na veřejnost;
- c) na základě výsledků hlukového mapování přijetí akčních plánů členskými státy s cílem prevence a snižování hluku ve venkovním prostředí, je-li to nutné a zejména pokud expoziční úrovně mohou mít škodlivé účinky na lidské zdraví, a pokud je to vhodné, s cílem zachovat dobré akustické prostředí.

2. Cílem této směrnice je také poskytnout základ pro přípravu opatření Společenství ke snížení hluku vyzařovaného velkými zdroji, zejména silničními a železničními vozidly a infrastrukturou, letadly, zařízeními určenými k použití ve venkovním prostoru, průmyslovými zařízeními a mobilními strojními zařízeními. Za tímto účelem předloží Komise nejpozději do 18. července 2006 Evropskému parlamentu a Radě příslušné návrhy právních předpisů. Tyto návrhy by měly vzít v úvahu výsledky zprávy podle čl. 10 odst. 1.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na hluk ve venkovním prostředí, kterému jsou vystaveni lidé zejména v zastavěných oblastech, ve veřejných parcích nebo v tichých oblastech aglomerací, v tichých oblastech ve volné krajině, v blízkosti škol, nemocnic a jiných citlivých budov nebo oblastí.

2. Tato směrnice se nevztahuje na hluk, který působí samotná osoba, která je mu vystavená, hluk v domácnostech, sousedský hluk, hluk na pracovištích nebo hluk uvnitř dopravních prostředků nebo hluk způsobený vojenskou činností ve vojenských oblastech.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se:

- a) „hlukem ve venkovním prostředí“ rozumí nechtěný nebo škodlivý zvuk ve venkovním prostředí vytvořený lidskou činností, včetně hluku vyzařovaného dopravními prostředky, silniční dopravou, železniční dopravou, leteckou dopravou, a zvuk pocházející z průmyslových činností, jako jsou činnosti

definované v příloze I směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezení znečištění¹²;

- b) „škodlivými účinky” rozumí negativní účinky na lidské zdraví;
- c) „obtěžováním hlukem” rozumí míra, určená průzkumy v terénu, v jaké jsou lidé obtěžováni hlukem ve venkovním prostředí,
- d) „hlukovým indikátorem” rozumí fyzikální stupnice pro popis hluku ve venkovním prostředí vztahená ke škodlivému účinku;
- e) „hodnocením” rozumí každá metoda použitá pro výpočet, predikci, odhad nebo měření hodnoty hlukového indikátoru nebo škodlivých účinků spojených s hlukem ;
- f) „ L_{den} ” (hlukovým indikátorem pro den-večer-noc) rozumí hlukový indikátor pro celkové obtěžování hlukem, jak je definován v příloze I;
- g) „ L_{day} ” (hlukovým indikátorem pro den) rozumí hlukový indikátor pro obtěžování hlukem během dne, jak je definován v příloze I;
- h) „ $L_{evening}$ ” (hlukovým indikátorem pro večer) rozumí hlukový indikátor pro obtěžování hlukem během večera, jak je definován v příloze I;
- i) „ L_{night} ” (hlukovým indikátorem pro noc) rozumí hlukový indikátor pro rušení spánku, jak je definován v příloze I;
- j) „vztahem mezi dávkou a účinkem” rozumí vztah mezi hodnotou hlukového indikátoru a škodlivým účinkem;
- k) „aglomerací” rozumí část území, vymezená členským státem, ve které žije více než 100 000 obyvatel a která má takovou hustotu obyvatel, že je členským státem považována za městské území;
- l) „tichou oblastí v aglomeraci” rozumí oblast vymezená příslušným orgánem, například oblast, která není vystavená hluku z jakéhokoli zdroje tak, že hodnoty hlukového indikátoru L_{den} nebo hodnoty jiného vhodného hlukového indikátoru jsou vyšší než definovaná hodnota stanovená členským státem;
- m) „tichou oblastí ve volné krajině” rozumí oblast vymezená příslušným orgánem, která není rušena hlukem z dopravy, průmyslu nebo rekreačních aktivit;
- n) „hlavní silnicí” rozumí regionální, vnitrostátní nebo mezinárodní silnice určená členským státem, po které projede více než tři miliony vozidel za rok;
- o) „hlavní železniční tratí” rozumí železniční trať určená členským státem, po které projede více než 30 000 vlaků za rok;

¹² Úř. věst. L 257, 10. 10. 1996, s. 26.

- p) „hlavním letištěm“ rozumí civilní letiště určené členským státem, které má více než 50 000 vzletů nebo přistání za rok, s výjimkou pouze cvičných účelů, pro které se používají lehká letadla;
- q) „hlukovým mapováním“ rozumí prezentace údajů o stávající nebo předpokládané hlukové situaci s použitím hlukového indikátoru, která ukazuje překročení jakékoli příslušné platné mezní hodnoty, počet postižených osob v uvažované oblasti nebo počet obydlí vystavených definovaným hodnotám hlukového indikátoru v uvažované oblasti;
- r) „strategickou hlukovou mapou“ rozumí mapa určená pro globální posuzování zatížení hlukem z různých zdrojů v dané oblasti nebo pro souhrnné predikce pro takovou oblast;
- s) „mezní hodnotou“ rozumí hodnota L_{den} nebo L_{night} , a popřípadě L_{day} a $L_{evening}$ určená členským státem, při jejímž překročení příslušné orgány zvažují nebo zavádějí opatření ke zmírnění hluku; mezní hodnoty se mohou lišit pro různé typy hluku (hluk ze silniční, železniční nebo letecké dopravy, průmyslové činnosti atd.), různá prostředí a různou citlivost obyvatel; mohou být také odlišné pro stávající a pro nové situace (pokud dojde ke změně situace z hlediska zdroje hluku nebo využití daného prostředí);
- t) „akčními plány“ rozumějí plány navržené k řešení problémů s hlukem a účinků hluku, včetně potřebného snížení hluku;
- u) „akustickým plánováním“ rozumí řízení postupu při vytváření budoucí akustické situace pomocí plánovaných opatření v rámci územního plánování, inženýrských opatření v oblasti dopravních systémů, plánování dopravy, snižování hluku ochrannými protihlukovými opatřeními a řízením oblastí zdrojů hluku;
- v) „veřejností“ rozumí jedna nebo více fyzických nebo právnických osob a v souladu s vnitrostátními předpisy nebo praxí jejich sdružení, organizace nebo skupiny;

Článek 4

Provádění a příslušnost

1. Členské státy určí na vhodné úrovni příslušné orgány a organizace, které jsou příslušné k provádění této směrnice, včetně orgánů příslušných k:
 - a) vypracování a případně i schvalování hlukových map a akčních plánů pro aglomerace, hlavní silnice, hlavní železniční tratě a hlavní letiště;
 - b) shromažďování hlukových map a akčních plánů.
2. Členské státy poskytnou informace uvedené v odstavci 1 Komisi a veřejnosti nejpozději do 18. července 2005.

Článek 5

Hlukové indikátory a jejich použití

1. Členské státy použijí hlukové indikátory L_{den} a L_{night} z přílohy I pro přípravu a revize strategických hlukových map v souladu s článkem 7.

Do doby, než bude povinné používání společných metod hodnocení pro zjišťování L_{den} a L_{night} , mohou členské státy pro tento účel používat stávající národní hlukové indikátory a s nimi spojené údaje, které je třeba na výše uvedené indikátory převést. Tyto údaje nesmějí být starší více než tři roky.

2. Pro zvláštní případy, jako jsou uvedené v příloze I bod 3, mohou členské státy používat doplňkové hlukové indikátory.

3. Pro akustické plánování a vymezení hlukových zón mohou členské státy používat indikátory jiné než L_{den} a L_{night} .

4. Členské státy sdělí nejpozději do 18. července 2005 Komisi, spolu s vysvětlivkami o zavedení mezních hodnot, informace o všech příslušných mezních hodnotách pro L_{den} a L_{night} , a případně i pro L_{day} a $L_{evening}$ platných na jejich území, nebo platnost kterých se na jejich území připravuje, a to v členění pro hluk silniční dopravy, železniční dopravy, letecký hluk v okolí letišť a pro hluk v místech průmyslové činnosti.

Článek 6

Metody hodnocení

1. Hodnoty L_{den} a L_{night} se určují pomocí metod hodnocení definovaných v příloze II.

2. Společné metody hodnocení pro zjišťování hodnot L_{den} a L_{night} stanoví Komise postupem podle čl. 13 odst. 2 prostřednictvím revize přílohy II. Do doby přijetí těchto metod mohou členské státy používat přizpůsobené metody hodnocení podle přílohy II a založené na metodách stanovených v jejich právních předpisech. V takovém případě musí prokázat, že tyto metody poskytují výsledky, které jsou rovnocenné výsledkům získaným metodami uvedenými v bodu 2.2 přílohy II.

3. Škodlivé účinky mohou být hodnoceny pomocí vztahu mezi dávkou a účinkem, který je uveden v příloze III.

Článek 7

Strategické hlukové mapování

1. Členské státy podle potřeb schválených příslušnými orgány zajistí, aby nejpozději do 30. června 2007 byly vypracovány strategické hlukové mapy, které zdokumentují situaci na jejich území v předcházejícím kalendářním roce pro všechny aglomerace s více než 250 000 obyvateli a pro všechny hlavní silnice, po kterých projede více než šest miliónů vozidel za rok, hlavní železniční trati, po kterých projede více než 60 000 vlaků za rok, a pro hlavní letiště.

Členské státy informují nejpozději do 30. června 2005 a potom každých pět let Komisi o hlavních silnicích, po kterých projede více než šest miliónů vozidel za rok, hlavních železničních tratích, po kterých projede více než 60 000 vlaků za rok, o hlavních letištích a o aglomeracích s více než 250 000 obyvateli, které se nacházejí na jejich území.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby nejpozději do 30. června 2012 a potom každých pět let byly podle potřeb schválených příslušnými orgány vypracovány strategické hlukové mapy, které budou na jejich území dokumentovat situaci v předcházejícím kalendářním roce pro všechny aglomerace a pro všechny hlavní silnice a hlavní železniční trati.

Nejpozději do 31. prosince 2008 informují členské státy Komisi o všech aglomeracích a o všech hlavních silnicích a hlavních železničních tratích na svém území.

3. Strategické hlukové mapy musí splňovat minimální požadavky z přílohy IV.
4. Sousedící státy spolupracují na strategickém hlukovém mapování v blízkosti hranic.
5. Strategické hlukové mapy hluku podléhají přezkoumání a podle potřeby se revidují nejméně každých pět let ode dne vypracování.

Článek 8

Akční plány

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány nejpozději do 18. července 2008 vypracovaly akční plány určené pro řešení problémů s hlukem a s jeho účinky na svém území, případně včetně nezbytného snižování hluku, a to pro:

- a) okolí hlavních silnic, po kterých projede více než šest miliónů vozidel za rok, hlavních železničních tratí, po kterých projede více než 60 000 vlaků za rok, a v blízkosti hlavních letišť;
- b) aglomerace s více než 250 000 obyvateli. Takové plány mají za cíl také chránit tiché oblasti proti zvyšování hluku.

Opatření v rámci akčních plánů jsou na volném uvážení příslušných orgánů, ale měla by řešit zejména prioritní situace, které je možné zjistit podle překročení některé příslušné mezní hodnoty nebo podle dalších kritérií zvolených členskými státy, a měla

by se uplatnit se zejména pro nejdůležitější oblasti, které jsou vymezeny strategickým hlukovým mapováním.

2. Členské státy zajistí, aby nejpozději do 18. července 2013 příslušné orgány vypracovaly akční plány, především pro řešení prioritních situací, které je možné zjistit podle překročení některé příslušné mezní hodnoty nebo podle dalších kritérií zvolených členskými státy, pro aglomerace a pro hlavní silnice i hlavní železniční trati na jejich území.

3. Členské státy uvědomí Komisi o dalších příslušných kritériích podle odstavce 1 a 2.

4. Akční plány musí splňovat minimální požadavky z přílohy V.

5. Akční plány se přezkoumají a podle potřeby revidují, dojde-li k podstatnému vývoji, který významně ovlivňuje stávající hlukovou situaci, nejméně však každých pět let ode dne jejich schválení.

6. Sousedící členské státy spolupracují na akčních plánech pro příhraniční regiony.

7. Členské státy zajistí, aby se návrhy akčních plánů konzultovaly s veřejností, aby veřejnost dostala včas příležitost k efektivní účasti na přípravě a přezkoumání akčních plánů, aby se výsledky takové účasti vzaly v úvahu a veřejnost byla informována o přijatých rozhodnutích. Pro každou etapu veřejné účasti musí být poskytnut přiměřený a dostatečný časový rámec.

Pokud povinnost zajistit příslušný postup pro účast veřejnosti vyplývá současně z této směrnice a některých jiných právních předpisů Společenství, mohou členské státy stanovit společný postup, aby se vyhnuly duplikacím.

Článek 9

Informování veřejnosti

1. Členské státy zajistí, aby jimi vypracované a podle potřeby upravené strategické hlukové mapy a akční plány byly zpřístupněny a distribuovány veřejnosti v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí¹³ a v souladu s přílohami IV a V této směrnice, včetně zpřístupnění prostřednictvím dostupných informačních technologií.

2. Tyto informace musí být jasné, komplexní a přístupné. Musí být opatřeny souhrnem nejdůležitějších skutečností.

¹³ Úř. věst. L 158, 23. 6. 1990, s. 56.

Článek 10

Shromažďování a zveřejňování údajů členskými státy a Komisí

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději do 18. ledna 2004 zprávu obsahující přezkoumání stávajících opatření Společenství, týkajících se zdrojů hluku ve venkovním prostředí.
2. Členské státy zajistí, aby údaje ze strategických hlukových map a souhrnné přehledy akčních plánů, uvedené v příloze VI, byly odeslány Komisi do šesti měsíců ode dne stanoveného pro strategické hlukové mapy v článku 7 a pro akční plány v článku 8.
3. Komise vytvoří databázi informací o strategických hlukových mapách, aby usnadnila vypracování zprávy podle článku 11 a uskutečnění dalších technických a informativních prací.
4. Komise zveřejní každých pět let souhrnnou zprávu o údajích ze strategických hlukových map a akčních plánů. První zpráva bude předložena do 18. července 2009.

Článek 11

Přezkoumání a zprávy

1. Komise nejpozději do 18. července 2009 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.
2. Tato zpráva musí zejména posoudit potřebu dalších opatření Společenství ohledně hluku ve venkovním prostředí a podle potřeby navrhnout pováděcí strategie pro hlediska, jako jsou:
 - a) dlouhodobé a střednědobé cíle pro snížení počtu osob poškozených hlukem ve venkovním prostředí, přičemž se vezmou v úvahu zejména klimatické a kulturní rozdíly;
 - b) dodatečná opatření ke snížení hluku ve venkovním prostředí působeného specifickými zdroji, zejména zařízeními určenými k použití ve venkovním prostoru, dopravními prostředky a infrastrukturami a určitými kategoriemi průmyslové činnosti; dodatečná opatření budou vycházet z již provedených opatření a z opatření, jejichž přijetí se projednává;
 - c) ochrana tichých oblastí v otevřené krajině.
3. Zpráva zahrne přezkoumání akustických kvalit životního prostředí ve Společenství na základě údajů uvedených v článku 10 a musí vzít v úvahu dosažený vědecký a technický pokrok a všechny ostatní důležité informace. Hlavními kritérii

pro výběr navrhovaných strategií a opatření jsou snížení škodlivých účinků a poměr nákladů a účinnosti.

4. Po obdržení prvního souboru strategických hlukových map Komise znovu posoudí:

- možnost měření ve výšce 1,5 metru podle přílohy I článku 1 pro oblasti s jednoposchodovými domy,
- dolní mez různých rozsahů hodnot L_{den} a L_{night} podle přílohy VI pro odhadovaný počet osob vystavených hluku.

5. Zpráva se přezkoumá každých pět let nebo podle potřeby i častěji. Zpráva musí obsahovat hodnocení provádění této směrnice.

6. Zpráva bude podle potřeby doložena návrhy na její změny.

Článek 12

Přizpůsobení

Postupem podle čl. 13 odst. 2 přizpůsobí Komise bod 3 přílohy I, přílohu II a přílohu III této směrnice technickému a vědeckému pokroku .

Článek 13

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 18 směrnice 2000/14/ES.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18. července 2004. Uvědomí o nich Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici, nebo takový odkaz musí být učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 15

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 16

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Lucemburku dne 25. června 2002.

Za Evropský parlament
předseda
P. COX

Za Radu
předseda
J. MATAS I PALOU

PŘÍLOHA I

HLUKOVÉ INDIKÁTORY

podle článku 5

1. Definice hlukového indikátoru pro den-večer-noc L_{den}

Hodnota hlukového indikátoru pro den-večer-noc L_{den} v decibelech (dB) je definována tímto vzorcem:

$$L_{den} = 10 \lg \frac{1}{24} \left(12 * 10^{\frac{L_{day}}{10}} + 4 * 10^{\frac{L_{evening} + 5}{10}} + 8 * 10^{\frac{L_{night} + 10}{10}} \right)$$

kde:

- L_{day} je dlouhodobý průměr hladiny akustického tlaku podle ISO 1996-2: 1987, s frekvenční charakteristikou A, určený za všechna denní období jednoho roku,
- $L_{evening}$ je dlouhodobý průměr hladiny akustického tlaku podle ISO 1996-2: 1987, s frekvenční charakteristikou A, určený za všechna večerní období jednoho roku,
- L_{night} je dlouhodobý průměr hladiny akustického tlaku podle ISO 1996-2: 1987, s frekvenční charakteristikou A, určený za všechna noční období jednoho roku,

kde:

- denní období trvá 12 hodin, večerní období čtyři hodiny a noční období osm hodin. Členské státy mohou zkrátit večerní období o jednu nebo dvě hodiny a prodloužit o ně denní nebo noční období za předpokladu, že je tato volba stejná pro všechny zdroje a že poskytnou Komisi informace o všech systematických rozdílech od standardní volby,
- začátek dne (a v důsledku toho začátek večerního a nočního období) určí členský stát (tato volba musí být stejná pro všechny zdroje); standardní období jsou 7:00 až 19:00, 19:00 až 23:00 a 23:00 až 07:00 místního času,
- rokem je příslušný kalendářní rok, pokud jde o emise zvuku, a průměrný rok, pokud jde o meteorologické podmínky;

a kde:

- se bere v úvahu dopadající zvuk, což znamená, že se nijak nebere v úvahu zvuk, který se odráží od fasády uvažovaného obydlí (z toho zpravidla vyplývá korekce 3 dB).

Výška, ve které se hodnotí L_{den} , závisí na účelu hodnocení:

- v případě výpočtu pro účely strategického hlukového mapování z hlediska expozice hluku v budovách a v jejich blízkosti musí být výška bodu hodnocení $4,0 \pm 0,2$ m (3,8 až 4,2 m) nad terénem a na nejvíce exponované fasádě; pro tento účel se nejvíce exponovanou fasádou rozumí vnější stěna objektu obrácená k nejbližšímu specifickému zdroji hluku; pro jiné účely se může použít jiná volba,
- v případě měření pro účely strategického hlukového mapování je z hlediska expozice hluku v budovách a v jejich blízkosti možné zvolit jiné výšky, ale body měření nesmějí být nikdy níže než 1,5 m nad terénem a výsledky měření je třeba korigovat na ekvivalentní výšku 4 m,
- pro jiné účely, než je akustické plánování a vymezení hlukových zón, se mohou zvolit jiné výšky, ale body hodnocení nesmějí být nikdy níže než 1,5 m nad terénem; příklady takových účelů jsou:
 - venkovské oblasti s jednoposchodovými domy,
 - návrh lokálních opatření určených ke snižování dopadu hluku na určitá obydlí,
 - podrobné hlukové mapování ve vymezené oblasti, jehož cílem je identifikace hlukové expozice jednotlivých obydlí.

2. Definice hlukového indikátoru pro noční období

Hlukový indikátor pro noční období L_{night} je dlouhodobý průměr hladiny akustického tlaku podle ISO 1996-2: 1987, s frekvenční charakteristikou A, určený za všechna noční období jednoho roku,

kde:

- noc trvá osm hodin podle definice v článku 1,
- rokem je příslušný kalendářní rok, pokud jde o emise zvuku, a průměrný rok, pokud jde o meteorologické podmínky, jak je definováno v článku 1,
- dopadající zvuk se bere v úvahu tak, jak je to stanoveno v paragrafu 1,
- bod hodnocení je stejný jako pro L_{den} .

3. Doplnkové hlukové indikátory

V některých případech může být výhodné kromě indikátorů L_{den} a L_{night} , a případně L_{day} a $L_{evening}$, použít speciální hlukové indikátory a na ně vázané mezní hodnoty. Některé příklady:

- uvažovaný zdroj hluku je v činnosti pouze v kratších časových intervalech (například méně než 20 % času ve všech denních obdobích v roce, ve všech večerních obdobích v roce nebo všech nočních obdobích v roce),
- průměrný počet výskytů hluku v jednom nebo více obdobích je velmi nízký (například méně než jeden výskyt za hodinu; výskyt hluku by mohl být definován jako hluk, který trvá méně než pět minut; příkladem může být hluk projíždějícího vlaku nebo přelétávajícího letadla),
- hluk má značný podíl nízkofrekvenčních složek,
- L_{Amax} nebo SEL (hladina zvukové expozice) pro ochranu v nočním období v případě špiček hluku,
- zvláštní ochrana před hlukem o víkendu nebo v určité části roku,
- zvláštní ochrana před hlukem v denním období,
- zvláštní ochrana před hlukem ve večerním období,
- kombinace hluku z různých zdrojů,
- tiché oblasti ve volné krajině,
- hluk obsahuje silné tónové složky,
- hluk má impulsní charakter.

PŘÍLOHA II

METODY HODNOCENÍ PRO HLUKOVÉ INDIKÁTORY

podle článku 6

1. Úvod

Hodnoty L_{den} a L_{night} v bodě hodnocení mohou být určeny buď výpočtem, nebo měřením.

V bodech 2 a 3 jsou popsány prozatímní metody výpočtu a měření.

2. Prozatímní metody výpočtu pro L_{den} a L_{night}

2.1. *Přizpůsobení stávajících metod výpočtu jednotlivých států*

Pokud má členský stát vlastní metody pro určování dlouhodobých indikátorů, tyto metody se mohou používat za předpokladu, že jsou přizpůsobeny definicím indikátorů uvedeným v příloze I. Pro většinu metod jednotlivých států to vyžaduje zavedení večera jako samostatného období a zavedení ročního průměru. Některé stávající metody budou také muset být přizpůsobeny z hlediska vyloučení odrazu od fasád a zavedení nočního období nebo bodu hodnocení.

Zvláštní pozornost vyžaduje stanovení ročního průměru. Změny v emisích hluku a v přenosu hluku během roku mohou přispět k fluktuacím.

2.2. *Doporučené prozatímní metody výpočtu*

Pro členské státy, které nemají žádné vlastní metody výpočtu, nebo členské státy, které chtějí metodu výpočtu změnit, jsou doporučeny tyto metody:

Pro PRŮMYSLOVÝ HLUK: ISO 9613-2: „Acoustics – Abatement of sound propagation outdoors. Part 2: General method of calculation“

Vhodná vstupní data o emisích hluku pro tuto metodu je možné získat z měření podle jedné z těchto metod:

- ISO 8297: 1994 „Akustika – Určení hladin akustického výkonu výrobních provozů s více zdroji pro účely vyhodnocení hladin akustického tlaku prostředí – Technická metoda“,
- EN ISO 3744: 1995 „Akustika – Určení hladin akustického výkonu zdrojů hluku pomocí akustického tlaku – Technická metoda ve volném poli nad odrazivou rovinou“,

- EN ISO 3746: 1995 „Akustika – Určení hladin akustického výkonu zdrojů hluku pomocí akustického tlaku – Provozní metoda měření ve volném poli nad odrazivou rovinou“.

Pro HLUK LETADEL: ECAC.CEAC Doc. 29 „Report on Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports”
Z různých přístupů k modelování leteckých drah se použije technika segmentace uvedená v oddílu 7.5 ECAC.CEAC Doc. 29.

Pro HLUK ZE SILNIČNÍ DOPRAVY: francouzská metoda výpočtu „NMPB-Routes-96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB)”, uvedená v „Arrêté du 5 mai 1995 relatif au bruit des infrastructures routieres, Journal Officiel du 10 mai 1995, Article 6” a ve francouzské normě „XPS 31-133”. Pro vstupní údaje týkající se emisí tyto dokumenty odkazují na „Guide du bruit des transports terrestres, fascicule prévision niveaux sonores, CETUR 1980”.

Pro HLUK ZE ŽELEZNIČNÍ DOPRAVY: Nizozemská metoda výpočtu publikovaná v „Reken- en Meetvoorschrift Railverkeerslawaaai ,96, Ministerie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, 20 November 1996”.

Uvedené metody musí být přizpůsobeny definicím L_{den} a L_{night} . Komise nejpozději do 1. července 2003 zveřejní v souladu s čl. 13 odst. 2 pokyny pro revidované metody a poskytne na základě stávajících dat údaje o emisích hluku z letadel, ze silniční dopravy a ze železniční dopravy.

3. **Prozatímní metody měření pro L_{den} a L_{night}**

Pokud chce členský stát používat vlastní oficiální metodu měření, musí být tato metoda přizpůsobena definicím indikátorů uvedeným v příloze I a musí být v souladu se zásadami, jimiž se řídí dlouhodobá měření průměrných hodnot podle ISO 1996-2: 1987 a ISO 1996-1: 1982.

Pokud členský stát nemá vlastní metodu měření, nebo dává přednost použití jiné metody, může být tato metoda definována na základě definice indikátoru a podle zásad stanovených v ISO 1996-2: 1987 a ISO 1996-1: 1982.

Hodnoty naměřené před fasádou nebo jiným odrazivým prvkem musí být korigovány tak, aby se vyloučil příspěvek odrazu od této fasády nebo odrazivého prvku (zpravidla se použije korekce měření o hodnotě 3 dB).

PŘÍLOHA III

METODY HODNOCENÍ ŠKODLIVÝCH ÚČINKŮ

podle čl. 6 odst. 3

Pro hodnocení účinků hluku na populaci se mohou použít vztahy mezi dávkou a účinkem. Vztahy mezi dávkou a účinkem, které budou zavedené budoucími revizemi této přílohy v souladu s čl. 13 odst. 2, se budou týkat zejména:

- vztahu mezi obtěžováním hlukem a indikátorem L_{den} pro hluk ze silniční, železniční a letecké dopravy a pro průmyslový hluk,
- vztahu mezi rušením spánku a indikátorem L_{night} pro hluk ze silniční, železniční a letecké dopravy a pro průmyslový hluk.

Podle potřeby by mohly být prezentovány vztahy mezi dávkou a účinkem pro:

- obydlí se zvláštní ochranou proti hluku, jak je to definováno v příloze VI,
- obydlí s tichou fasádou, jak je to definováno v příloze VI,
- klimatické rozdíly/ kulturní rozdíly,
- zranitelné skupiny populace,
- průmyslový hluk s tónovými složkami,
- impulsní průmyslový hluk a další speciální případy.

PŘÍLOHA IV

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO STRATEGICKÉ HLUKOVÉ MAPOVÁNÍ

podle článku 7

1. Strategická hluková mapa je prezentací údajů o jednom z těchto hledisek:
 - stávající, předchozí nebo předpokládaná hluková situace vyjádřená pomocí hlukového indikátoru,
 - překročení mezní hodnoty,
 - odhadovaný počet obydlí, škol a nemocnic ve vymezené oblasti, které jsou vystaveny specifickým hodnotám hlukového indikátoru,
 - odhadovaný počet osob vystavených hluku v oblasti zasažené hlukem.
2. Strategické hlukové mapy mohou být prezentovány veřejnosti:
 - graficky,
 - číselnými údaji v tabulkách,
 - číselnými údaji v elektronické formě.
3. Strategické hlukové mapy pro aglomerace kladou zvláštní důraz na hluk vyzařovaný těmito zdroji:
 - silniční doprava,
 - železniční doprava,
 - letiště,
 - místa průmyslové činnosti, včetně přístavů.
4. Strategické hlukové mapování se bude využívat pro tyto účely:
 - příprava údajů předkládaných Komisi v souladu s čl. 10 odst. 2 a přílohou VI,
 - jako zdroj informací pro obyvatelstvo v souladu s článkem 9,
 - jako východisko pro akční plány v souladu s článkem 8.

Každé toto použití vyžaduje odlišný typ strategické hlukové mapy.

5. Minimální požadavky pro strategické hlukové mapy týkající se údajů zasílaných Komisi jsou stanoveny v odstavcích 1.5, 1.6, 2.5, 2.6 a 2.7 přílohy VI.
6. Pro účely informování veřejnosti v souladu s článkem 9 a pro vypracování akčních plánů v souladu s článkem 8 musí být poskytnuty dodatečné a podrobnější informace, jako jsou:
 - grafické výstupy,
 - mapy znázorňující překročení mezních hodnot,
 - diferenční mapy, na kterých se stávající situace porovnává s různými možnými budoucími situacemi,
 - mapy ukazující případně hodnotu hlukového indikátoru v jiné výšce, než je výška 4 m nad terénem.

Členské státy mohou stanovit pravidla pro typy a formáty těchto hlukových map.

7. Strategické hlukové mapy pro místní nebo vnitrostátní použití musí být vypracovány pro výšku 4 m a rozsahy hodnot indikátorů L_{den} a L_{night} po 5 dB tak, jak je definováno v příloze VI.
8. Pro aglomerace musí být vypracovány samostatné strategické hlukové mapy pro hluk pocházející ze silniční dopravy, železniční dopravy, letecké dopravy a pro průmyslový hluk. Mohou být doplněny mapami pro další zdroje hluku.
9. Komise může v souladu s čl. 13 odst. 2 vypracovat pokyny poskytující další vodítka pro hlukové mapy, způsob hlukového mapování a použité programové vybavení.

PŘÍLOHA V

MINIMÁLNÍ POŽADAVKY PRO AKČNÍ PLÁNY

podle článku 8

1. Akční plán musí zahrnovat alespoň tyto prvky:
 - popis aglomerace, hlavních silnic, hlavních železničních tratí nebo hlavních letišť a dalších uvažovaných zdrojů hluku,
 - odpovědný orgán,
 - právní základ a kontext,
 - všechny platné mezní hodnoty podle článku 5,
 - souhrn výsledků hlukového mapování,
 - vyhodnocení odhadu počtu osob vystavených hluku, vymezení problémů a situací, které je třeba zlepšit,
 - záznamy konzultací s veřejností, organizovaných v souladu s čl. 8 odst. 7,
 - všechna opatření ke snížení hluku, která jsou již v platnosti, a všechny připravované projekty,
 - opatření, která příslušné orgány hodlají přijmout v příštích pěti letech, včetně všech opatření na ochranu tichých oblastí,
 - dlouhodobou strategii,
 - finanční informace (jsou-li k dispozici): rozpočty, hodnocení efektivnosti nákladů, hodnocení nákladů a přínosů,
 - předpokládaná ustanovení potřebná pro vyhodnocování výsledků a provedení akčního plánu.
2. Opatření, která příslušné orgány hodlají přijmout v oblastech své příslušnosti, mohou například zahrnovat:
 - plánování dopravy,
 - územní plánování,
 - technická opatření u zdrojů hluku,
 - výběr méně hlučných zdrojů,

- omezení přenosu zvuku,
 - regulativní nebo ekonomická opatření nebo podněty.
3. Každý akční plán by měl obsahovat odhady vyjadřující omezení počtu postižených osob (obtěžování hlukem, rušení spánku a další účinky).
 4. Komise může v souladu s čl. 13 odst. 2 vypracovat pokyny poskytující další vodítka pro akční plány.

PŘÍLOHA VI

ÚDAJE, KTERÉ MAJÍ BÝT PŘEDLOŽENY KOMISI

podle článku 10

Komisi mají být předloženy tyto údaje:

1. Pro aglomerace

- 1.1. Stručný popis aglomerace: poloha, velikost, počet obyvatel.
- 1.2. Odpovědný orgán.
- 1.3. Programy ochrany před hlukem, které byly uskutečněny v minulosti, a současná protihluková opatření.
- 1.4. Použité metody výpočtu nebo měření.
- 1.5. Odhadovaný počet osob (ve stovkách) žijících v obydlích, která jsou ve výšce 4 m nad zemí u nejvíce exponované fasády vystaveny následujícím rozsahům hodnot L_{den} (v dB): 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, >75, zjištěným odděleně pro hluk ze silniční, železniční a letecké dopravy a z průmyslových zdrojů. Hodnoty musí být zaokrouhleny na nejbližší stovku (např. 5 200 = mezi 5 150 a 5 249; 100 = mezi 50 a 149; 0 = méně než 50).

Kromě toho by se, podle vhodnosti a dostupnosti takových informací, mělo uvést, kolik osob ve výše uvedených kategoriích žije v obydlích, která mají:

- zvláštní ochranu proti hodnocenému hluku, čímž se rozumí speciální ochrana objektu proti jednomu nebo více typům hluku v životním prostředí, v kombinaci s takovými ventilačními nebo klimatizačními zařízeními, aby bylo možné zachovat vysoké hodnoty protihlukové ochrany,
- tichou fasádu, čímž se rozumí fasáda obydlí, u které hodnota L_{den} ve výšce čtyř metrů nad zemí a dva metry před fasádou je pro hluk ze specifického zdroje o více než 20 dB nižší než u fasády, která má nejvyšší hodnotu L_{den} .

Také by měly být poskytnuty údaje o tom, jak k výše uvedenému hluku přispívají hlavní silnice, hlavní železniční trati a hlavní letiště, jak jsou definovány v článku 3.

- 1.6. Odhadovaný celkový počet osob (ve stovkách) žijících v obydlích, která jsou ve výšce 4 m nad zemí u nejvíce exponované fasády vystaveny následujícím rozsahům hodnot L_{night} (v dB): 50-54, 55-54,

60-64, 65-69, >70, zjištěným odděleně pro hluk ze silniční, železniční a letecké dopravy a z průmyslových zdrojů. Tyto údaje musí být přede dnem stanoveným v čl. 11 odst. 1 posuzovány také pro rozsah 45-49 dB.

Kromě toho by se, podle vhodnosti a dostupnosti takových informací, mělo uvést, kolik osob ve výše uvedených kategoriích žije v obydlích, která mají:

- zvláštní ochranu proti hodnocenému hluku, jak je definována v bodu 1.5,
- tichou fasádu, jak je definována v bodu 1.5.

Rovněž musí být poskytnuty údaje o tom, jak k výše uvedenému hluku přispívají hlavní silnice, hlavní železniční trati a hlavní letiště.

- 1.7. V případě grafického znázornění musí strategické hlukové mapy ukazovat minimálně izofony 60, 65, 70 a 75 dB.
- 1.8. Souhrn akčního plánu zahrnující všechna důležitá hlediska uvedená v příloze V, v rozsahu nepřesahujícím deset stran textu.

2. **Pro hlavní silnice, hlavní železniční trati a hlavní letiště**

- 2.1. Obecný popis silnic, železničních tratí nebo letišť: poloha, velikost a údaje o dopravním provozu.
- 2.2. Charakteristika okolí: aglomerace, vesnice, venkov nebo jiné okolí, informace o využití území a o dalších velkých zdrojích hluku.
- 2.3. Programy protihlukové ochrany, které byly uskutečněny v minulosti a současná protihluková opatření.
- 2.4. Použité metody výpočtu nebo měření.
- 2.5. Odhadovaný celkový počet osob (ve stovkách) žijících mimo aglomerace v obydlích, která jsou ve výšce 4 m nad zemí a u nejvíce exponované fasády vystaveny následujícím rozsahům hodnot L_{den} (v dB): 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, >75.

Kromě toho by se, podle vhodnosti a dostupnosti takových informací, mělo uvést, kolik osob ve výše uvedených kategoriích žije v obydlích, která mají:

- zvláštní ochranu proti hodnocenému hluku, jak je definována v odstavci 1.5,
- tichou fasádu, jak je definována v odstavci 1.5.

- 2.6. Odhadovaný celkový počet osob (ve stovkách) žijících mimo aglomerace v obydlích, která jsou ve výšce 4 m nad zemí a u nejvíce

exponované fasády vystaveny následujícím rozsahům hodnot L_{night} (v dB): 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, >70. Tyto údaje musí být přede dnem stanoveným v čl. 11 odst. 1 vyhodnoceny také pro rozsah 45-49 dB.

Kromě toho by se, podle vhodnosti a dostupnosti takových informací, mělo uvést, kolik osob ve výše uvedených kategoriích žije v obydlích, která mají:

- zvláštní ochranu proti hodnocenému hluku, jak je definována v odstavci 1.5,
- tichou fasádu, jak je definována v odstavci 1.5.

- 2.7. Celková plocha (v km^2) vystavená hodnotám L_{den} vyšším než 55, 65 a 75 dB v tomto pořadí. Musí být také uveden odhadovaný celkový počet obydlí (ve stovkách) a odhadovaný celkový počet osob (ve stovkách), žijících v každé z těchto oblastí. Tyto údaje se vztahují k aglomeracím.

Na jedné nebo více mapách, které podávají informace o poloze vesnic, měst a aglomerací, musí být také znázorněny izofony 55 a 65 dB.

- 2.8. Souhrn akčního plánu zahrnující všechny důležité aspekty uvedené v příloze V, v rozsahu nepřesahujícím 10 stran textu.

3. **Pokyny**

Komise může v souladu s čl. 13 odst. 2 vypracovat pokyny poskytující další vodítka pro předkládání informací.

